

Kindness During A Time of Crisis: The Story of Ruth

Chapter Two: Who Deserves Recognition?

A. The Nature and Significance of Boaz's Immense Kindness

רות פרק א:יט-כב

וַתֵּלְכֶנָּה שְׁתֵּיהֶם עַד-בְּאֵנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאֲנָה בֵּית לָחֶם וַתְּהִי כָּל-הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה הַזֹּאת נְעָמִי:
וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אֵל-תִּקְרָאנָה לִי נְעָמִי קְרָאן לִי מָרָא כִּי-הִמַּר שְׂדֵי לִי מָאד: אֲנִי מְלֵאָה הִלְכְּתִי וְרִיקִם הֵשִׁיבֵנִי
יְהוָה לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי נְעָמִי וַיְהוּה עֲנָה בִּי וְשְׂדֵי הָרַע לִי: וַתִּשָּׁב נְעָמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כָּלְתָה עִמָּה הַשָּׂבָה
מִשְׂדֵי מוֹאֵב וְהִמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלִית קִצִּיר שְׁעָרִים:

And it was when they came to Bethlehem that the entire city tumultuously greeted them. And they said, "Is this Naomi?!" And she said to them, "Do not call me Naomi [pleasant], call me Mara [bitter], for *Sha-ddai* has embittered me terribly. I left full and God has returned me empty; why should you call me Naomi? For God has testified against me, and *Sha-ddai* has done evil to me."

Ruth's Field Experience

וּלְנְעָמִי מִיַּדַּע [מִדֹּדַע] לְאִישָׁה אִישׁ גָּבוֹר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁמוֹ בְּעַז: וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל-נְעָמִי
אֵלְכֶנָּה נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקֹטָה בַּשִּׁבְלִים אַחַר אִשֶׁר אֲמָצְאֶחֶן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בְתִי: וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא וַתִּלְקֹט
בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶּר מִקֶּרֶה חֲלֻקַּת הַשָּׂדֶה לְבַעַז אִשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: וְהִנֵּה-בְעַז בָּא מִבֵּית לָחֶם
וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְקִי עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְקוֹק:

Now Naomi had a kinsman on her husband's side, a man of substance, of the family of Elimelech, whose name was Boaz. Ruth the Moabite said to Naomi, "I would like to go to the fields and glean among the ears of grain, behind someone who may show me kindness." "Yes, daughter, go," she replied; And [Ruth] went and she arrived and she harvested in the field behind the harvesters. And a chance encounter occurred, the portion of the field [that Ruth happened upon belonged] to Boaz, who is from the family of Elimelekh. And behold, Boaz was coming from Bethlehem.

Boaz's Antipode:

רות ב:ה-ז

וַיֹּאמֶר בְּעַז לְנַעֲרוֹ הַנֹּצֵב עַל-הַקֹּצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת. וַיַּעַן הַנַּעֲרָה הַנֹּצֵב עַל-הַקֹּצְרִים וַיֹּאמֶר נְעָרָה
מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׂבָה עִם-נְעָמִי מִשְׁדֵּה מוֹאֵב: וַתֹּאמֶר אֶלְקֹטָה נָא וְאֶסְפְּתִי בְּעֵמְרִים אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַתָּבֹא
וַתַּעֲמֹד מֵאֵז הַבָּקָר וְעַד-עֵתָה זֶה שְׂבֵתָה הַבַּיִת מְעֻט:

And Boaz said to his boy who oversees the reapers, "To whom is this girl?" And the boy who oversees the reapers answered and he said, "She is a Moavite girl, who has

returned with Naomi from the fields of Moav. And she had said, 'I shall reap and gather the sheaves behind the reapers.' And she came and she stood from the morning until now; she only returned to the house for a little bit."

בראשית מא:יב

וְשָׁם אִתָּנוּ נֶעֶר עֵבְרִי, עֹבֵד לְשַׂר הַטְּבָחִים

And there was with us there a young man, a Hebrew, servant to the captain of the guard

דברי הנער (ב:ה-ז)	דברי רות (ב:ב)	Differences
אֶלְקָטָהּ נָא וְאֶסְפֹּתִי בְּעִמְרִים (sheaves/bundles of stalks)	אלכה-נא השדה ואלקטה בשבלים (stalks)	What?
וְאֶסְפֹּתִי בְּעִמְרִים	ואלקטה בשבלים	Method/How?
ואספתי בעמרים, אחרי, הקוצרים	ואלקטה בשבלים--אחר, אשר אמצא-חן בעיני	Permission or Entitled?

במדבר יא:ז-ח

וְהָמָן... שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ

And the Manna... people went about and gathered it

במדבר יא:לב

וַיָּקֶם הָעָם כָּל-הַיּוֹם הוּא וְכָל-הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמָּחָרֶת, וַיֹּאסְפוּ אֶת-הַשְּׁלוּ--הַמִּמַּעֲיֵט, אֶסְף עֵשָׂרָה חֲמָרִים;
And the people rose up all that day, and all the night, and all the next day, and gathered the quails; he that gathered least gathered ten heaps

Boaz- Names Not Numbers

ח וַיֹּאמֶר בַּעַז אֶל-רוּת הַלּוֹא שָׁמַעַתְּ בָּתִּי, אֶל-תִּלְכִּי לְלָקֵט בַּשָּׂדֶה אַחֵר, וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי, מִזֶּה; וְכֹה תִדְבְּקִין, עִם-נַעֲרֹתַי. ט עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר-יִקְצְרוּן, וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן--הַלּוֹא צִוִּיתִי אֶת-הַנְּעָרִים, לְבַלְתִּי נִגְעָךְ; וְצַמַּת, וְהִלַּכְתְּ אֶל-הַכְּלָיִם, וְשָׁתִית, מֵאֲשֶׁר יִשָּׂאבוּן הַנְּעָרִים..

"Have you not heard, my daughter? Do not go to pick in another field! And also, do not pass by here! And so shall you cleave to my young women [reapers]. Your eyes shall be on [that] field where you shall reap, and you should go after them [the young women]. Have I not commanded the boys that they are not to touch you? And if you shall get thirsty, you may go to the vessels and drink from [the water] that the boys have drawn."

יַעֲן בַּעַז וַיֹּאמֶר לָהּ הֲגַד לִי כָל אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חַמּוֹתַי אַחֲרַי מוֹת אִישׁךָ וַתַּעֲזְבִי אָבִיךָ וְאִמְךָ וְאֶרֶץ מוֹלְדֹתְךָ וַתִּלְכִּי אֵל-עַם אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ תְּמוֹל שְׁלוֹשׁוֹם:

Boaz said in reply, "I have been told of all that you did for your mother-in-law after the death of your husband, how you left your father and mother and the land of your birth and came to a people you had not known before.

יְשָׁלֵם יְהוָה פְּעֻלְךָ וְתִהְיֶה מִשְׁכָּרְתְּךָ שְׁלָמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּאת לְחַסוֹת תַּחַת-כַּנְּפָיו:

וַיֹּאמֶר לָהּ בַעַז לֵעֵת הָאֵכֶל גְּשִׁי הַלֶּם וְאָכַלְתְּ מִן־הַלֶּחֶם וְטַבַּלְתְּ פִּתְךָ בַחֲמֹץ וַיִּשָּׁב מִצַּד הַקּוֹצִרִים וַיִּצְבֹּט לָהּ קָלִי וַיִּתְּשָׁבַע וַיִּתֶּר:

At mealtime, Boaz said to her, "Come over here and partake of the meal, and dip your morsel in the vinegar." So she sat down beside the reapers. He handed her roasted grain, and she ate her fill and had some left over.

וַתִּקַּם לְלֶקֶט וַיֵּצֵא בַעַז אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֹמְרִים תִּלְקָט וְלֹא תִכְלִימוּהָ:

When she got up again to glean, Boaz gave orders to his workers, "You are not only to let her glean among the sheaves, without interference,

וְגַם שְׁלֵ־תִשְׁלוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים וְעִזְבֹתֶם וְלִקְטָהּ וְלֹא תִגְעְרוּ־בָהּ:

but you must also pull some [stalks] out of the heaps and leave them for her to glean, and not scold her."

רות רבה ד:ה

והנה בועז בא מבית לחם ר' תנחומא בשם רבנן אמר: שלשה דברים גזרו בית דין של מטה, והסכימו עמהם בית דין של מעלה, ואלו הן: לשאול שלום בשם... ועמד בועז ובית דינו והתקינו לשאול שלום בשם. שנאמר: והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקצרים ה' עמכם

R. Tanhuma in the name of the Rabbis said, Three things were decreed by the earthly court and the heavenly court accepted, and these are they: Inquiring after someone's welfare in the name [of God]... Boaz and his court stood up and instituted that one should inquire after another's welfare in [God's] name, as it says, "And behold, Boaz was coming from Bethlehem. [And he said to his reapers, 'God be with you.']

רות ב':

וַתִּפֹּל עַל־פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִדּוּעַ מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ לְהִכִּירַנִי וְאֲנֹכִי נֹכְרִיָּה

And she fell on her face and she prostrated herself to the ground. And she said to him, "Why have I found favor in your eyes to recognize me, and I am but a stranger?" (Ruth 2:10)

ב:ג

וַתֹּאמֶר אֶמְצָא־חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עָלַי־בְּלֵב שִׁפְחָתְךָ וְאֲנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאֶחַת שִׁפְחֹתֶיךָ:

She answered, "You are most kind, my lord, to comfort me and to speak gently to your maidservant—though I am not so much as one of your maidservants."

ב:ט

וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוּתָהּ אֵיפֹה לִקְטַתְּ הַיּוֹם וְאַנְהָ עָשִׂיתְּ יְהִי מִכִּירְךָ בְּרוּךְ וַתַּגֵּד לְחֲמוּתָהּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה עִמּוֹ

וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בַּעַז:

ner mother-in-law asked her, "Where did you glean today? Where did you work? Blessed be he who took such notice of you!"

B. The Well and the Field



רות ובעז (רות ב)	רבקה ועבד אברהם (בראשית כד)
וּתְלַךְ וּתְבֹאָ וּתְלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקְּצֵרִים וַיִּקֶּר מִקְרָהּ... (ג)	וַיֹּאמֶר יְקֹנֵק אֱלֹקֵי אֲדֹנָי אֲבִרְהֵם הַקְּרָה נָא לִפְנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנָי אֲבִרְהֵם (יב)
וְהִנֵּה בְעֵז בָּא מִבֵּית לֶחֶם (ד)	וַיְהִי הוּא טָרֵם כְּלָה לַדְּבַר וְהִנֵּה רַבְקָה יֹצֵאת (טו)
וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְכַלְתָּהּ, בְּרוּךְ הוּא לִיקְנֹק, אֲשֶׁר לֹא-עֲזַב חֶסְדּוֹ, אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַמֵּתִים (כ)	וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְקֹנֵק אֱלֹקֵי אֲדֹנָי אֲבִרְהֵם אֲשֶׁר לֹא עֲזַב חֶסְדּוֹ וְאָמְתּוֹ מִעַם אֲדֹנָי (כז)
עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר-לִי תִדְבְּקִין, עַד אִם-כָּלוּ אֶת כָּל-הַקְּצִיר אֲשֶׁר-לִי (כא)	וְתַכַּל לְהַשְׁקִיתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לְגַמְלִיךְ אֲשָׁב עַד אִם כָּלוּ לְשִׁתְּת (יט)
לְמִי הַנְּעֵרָה הַזֹּאת (ה)	וְאֲשָׂאֵל אֹתָהּ וְאֹמַר בְּתַמִּי אֶת (מז)

מגילת רות ב:כ

כ וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְכַלְתָּהּ, בְּרוּךְ הוּא לִיהוָה, אֲשֶׁר לֹא-עֲזַב חֶסְדּוֹ, אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַמֵּתִים; וַתֹּאמֶר לָהּ נַעֲמִי, קְרוֹב לָנוּ הָאִישׁ--מִגְאֻלָּנוּ, הוּא.

(Reading A) "Blessed is he to the LORD, who has not abandoned his kindness with the living and with the dead."

(Reading B) "Blessed to the LORD is he who has not abandoned his kindness with the living and with the dead."

רש"י על רות ב:כ

(א) את החיים ואת המתים . שזן ומפרנס את החיים ונטפל בצורכי המתים.

"With the living and with the dead" - that He nourishes and supports the living and attends to the needs of the dead.

אבן עזרא על רות ב:כ"א

ברוך ה' אשר לא עזב חסדו. לאות כי עשה חסד בתחילה עם אלימלך ועם בניו כי שופט היה.

"Blessed is [he to] God, who has not abandoned his kindness." - this is evidence that **he** [Boaz] **had performed kindness** beforehand toward Elimelekh and his sons, for he was a chieftain.

Mordechai Cohen, "Hesed: Divine or Human? The Syntactic Ambiguity of Ruth 2:20," 32

Instead of regarding the ambiguity as a stylistic flaw and exegetical nuisance, we can exploit it by viewing Ruth 2:20 as deliberately ambiguous, specifically designed to simultaneously convey both readings."

נער העומד Boaz

בועז	נער העומד על הקוצרים
וַיֹּאמֶר בְּעֵז אֱלֹהֵי רֹות הָלוֹא שָׁמַעַתְּ בְּתִי	וַיֹּאמֶר נַעֲרָה מִזֹּאֲבִיָּה הִיא
	וְאֶסְפְּתִי בַעֲמָרִים אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים